

การพัฒนาการเรียนรู้ 12 tenses โดยการสร้างความคิดรวบยอด สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา บัณฑิต ฉัตรวิโรจน์

THE DEVELOPMENT OF LEARNING 12 TENSES BY CONCEPTUAL FRAMEWORKS FOR PRIMARY STUDENTS BANDHIT CHATWIROTE

Received: April 20, 2020

Revised: August 25, 2020

Accepted: November 30, 2020

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อพัฒนากระบวนการสร้างความคิดรวบยอดประกอบการเรียนรู้ 12 tense สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังเรียนจากกระบวนการสร้างความคิดรวบยอดของนักเรียนประถมศึกษา 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อกระบวนการสร้างความคิดรวบยอดประกอบการเรียนรู้ ประชากรคือนักเรียนระดับประถมศึกษา ในจังหวัดตาก สังกัดสำนักงานการศึกษาจังหวัดตาก กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนระดับประถมศึกษา โรงเรียนชุมชนบ้านปามะม่วง จำนวน 28 คน ได้มาจากการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multistage Stage sampling) เครื่องมือในการวิจัยประกอบด้วย กระบวนการสร้างความคิดรวบยอดแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังเรียน แบบสังเกตความพึงพอใจ โดยใช้สถิติวิเคราะห์ดังนี้ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และ t-test ผลการวิจัยเป็นดังนี้

1. การพัฒนากระบวนการสร้างความคิดรวบยอดประกอบการเรียนรู้ 12 tenses ผลการประเมินความเหมาะสมของสื่อและเนื้อหาประกอบการจัดการเรียนรู้ ระดับความเหมาะสมในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.74$) เมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็นส่วนใหญ่มีเนื้อหาที่เหมาะสมระดับมากที่สุดเช่นกัน

2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังเรียน 12 tenses คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ความพึงพอใจของนักเรียนระดับประถมศึกษาต่อการเรียนรู้ 12 Tenses ด้วยการสร้างความคิดรวบยอด พบว่า การทำกิจกรรมร่วมกับคนอื่นได้อย่างมีความสุขและสนุกสนานและสามารถจดจำเนื้อหาที่เรียนไปได้อย่างถาวร ซึ่งสอดคล้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้อย่างเป็นรูปธรรม

คำสำคัญ : การเรียนรู้/ ความคิดรวบยอด/ นักเรียนระดับประถมศึกษา/ กล

รองศาสตราจารย์ ดร. ประจักษ์ ปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

Abstract

The research and development aimed to 1) develop of learning 12 tenses by the conceptual frameworks 2) compare pre-post achievement of 12 tenses after learning by conceptual frameworks 3) study the students' satisfaction towards learning 12 tenses by the conceptual frameworks. The population was 28 Primary Students in Chumchonbanpamamuang School. Research tools were questionnaires, tests and observation form. Analytical statistics was by mean, standard deviation and content analysis. The findings were as followed:

1. Development of a conceptual learning 12 tenses: the overall of evaluation of media relevancy and content for learning management by conceptual frameworks were at the highest level ($\bar{X} = 4.74$). All aspects were appropriate at the high level.

2. Comparison of pretest-posttest achievement of 12 tenses after learning by conceptual frameworks: The mean score after the study was higher than before the study at the .05 level of significance.

3. The students' satisfaction towards learning 12 tenses by the conceptual frameworks: students can learn with others, be happy, have fun and recognize in 12 tenses as learning achievement in objective 2.

Keywords : learning, Concept, Primary Students, Tenses

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในประเทศไทย ซึ่งเป็นเพราะว่าการเรียนในระดับที่สูงขึ้นจากระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา อุดมศึกษา หรือแม้กระทั่งหลังสำเร็จการศึกษาเพื่อหางานทำและประกอบอาชีพที่สูงขึ้น มีความจำเป็นที่ต้องใช้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษประกอบการเรียนรู้และการสอบเพื่อรับรองผลภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการนำไปสู่การสอบในรูปแบบต่าง ๆ ซึ่งการสอบวัดความรู้ภาษาอังกฤษนั้นมีหลายสถาบันการศึกษา หรือสำนักวิชาที่ได้รับการรับรองให้ใช้ผลสอบภาษาอังกฤษ โดยข้อสอบส่วนใหญ่นั้นต้องอาศัยการบูรณาการจากไวยากรณ์ทั้งสิ้น

ข้อสังเกตสำหรับการเรียนภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียน นักศึกษาและประชาชนทั่วไปคือ การขาดความรู้และทักษะพื้นฐานที่เป็นองค์ประกอบสำคัญในการเรียนให้ประสบความสำเร็จดังที่ อัจฉรวังศ์โสธร (2527, หน้า 127) กล่าวว่า ผู้เรียนจะมีความสามารถในการสื่อสารนั้นจะต้องมีความสามารถในการใช้ภาษาคือ สมรรถภาพด้านกฎเกณฑ์ภาษา (linguistic competence) ซึ่งหมายถึงความสามารถในการสื่อสารโดยอาศัยพื้นฐานทางภาษาศาสตร์ประกอบด้วย เสียง(Phonology) ศัพท์(vocabulary) และไวยากรณ์(grammar) นอกจากนี้การ์ดเนอร์ (Gardner, 2013) กล่าวว่า ความสำคัญของไวยากรณ์ (grammar) หรือโครงสร้างทางภาษา (structure) ว่าเปรียบเสมือน

เครื่องยนต์ส่วนคำศัพท์ (vocabulary) เปรียบเสมือนน้ำมัน ซึ่งมีความจำเป็นต่อการขับเคลื่อนของเครื่องยนต์ สอดคล้องกับการวิจัยของพาซาเวอร์และวัง (Pazaver, A. & Wang, H., 2009) ซึ่งได้สัมภาษณ์ผู้เรียนชาวเอเชียเกี่ยวกับความสำคัญของการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ โดยผู้เรียนส่วนใหญ่มีความเห็นที่สอดคล้องกันคือ การเรียนไวยากรณ์เป็นสิ่งที่สำคัญและจำเป็นมาก จากงานวิจัยเรื่องผลของระดับการสนับสนุนความเป็นอิสระของผู้เรียนผ่านการสอนบนระบบเครือข่ายและระดับประสิทธิภาพทั่วไปทางภาษาอังกฤษต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของผู้เรียนในระดับมัธยมศึกษา (Swatevacharkul, R., 2006, pp. 339) ซึ่งให้เห็นว่า ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษนั้นจำเป็นต้องใช้ความรู้เกี่ยวกับกาล(tense) ในการทำความเข้าใจเนื้อหาสาระต่าง ๆ ดังนั้น ไม่ว่าจะ เป็นทักษะใด ๆ ของการใช้ภาษาอังกฤษเรื่องกาล(tense) นั้นเป็นพื้นฐานในการใช้ภาษาอังกฤษที่ถูกต้อง และจำเป็นต่อผู้เรียนทุกคนเพราะกาลหรือเวลานั้นสามารถจัดกลุ่มของความคิดและเหตุการณ์ต่าง ๆ ให้เข้าใจง่ายขึ้น ซึ่งถ้าขาดความรู้ในเรื่องนี้อาจไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้อง ถึงแม้ว่าสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้อย่างคล่องแคล่ว (fluency) แต่การสื่อสารที่ดีนั้นจำเป็นต้องมีความถูกต้องของภาษา (accuracy) ด้วยเสมอจึงจะสามารถผ่านการสอบในระดับต่าง ๆ ได้อย่างมีอาชีพ

การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในอดีตที่ผ่านมาพบว่า คนส่วนใหญ่เชื่อว่าจะเรียนไวยากรณ์ได้ก็ต้องอาศัยความรู้ความจำ แต่การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในยุคปัจจุบันมีความหลากหลายทั้งวิธีการ และสื่อการเรียนรู้อุปกรณ์การเรียนภาษาอังกฤษให้ประสบผลสำเร็จโดยไม่ต้องอาศัยความรู้ความจำมากนัก กระบวนการคิดหรือการสร้างความเข้าใจเป็นวิธีหนึ่งที่ผู้วิจัยประสบกับตนเองในการสอนภาษาอังกฤษมายาวนานกว่า 25 ปี จึงมีความเชื่อที่แตกต่างว่า การเรียนภาษาอังกฤษด้วยการสร้างความเข้าใจผ่านกรอบเนื้อหาความรู้ สามารถพัฒนาผู้เรียนให้ประสบผลสำเร็จอย่างเป็นรูปธรรม ซึ่งการนำเอาเนื้อหาที่จำเป็นมาบูรณาการกับวิธีการจัดการเรียนรู้ผ่านการคิดมาพัฒนาแนวการเรียนรู้ จึงเลือกเนื้อหาเรื่อง 12 tenses ซึ่งเป็นเนื้อหาพื้นฐานจำเป็นต่อการเรียนรู้ในระดับที่สูงขึ้นต่อไป

การเรียนรู้ด้วยการคิดหรือการสร้างความเข้าใจจึงเรียกว่า การสร้างความคิดรวบยอด (concept) หรือการคิดเชิงมโนทัศน์นั้น จึงเป็นกระบวนการหนึ่งที่จะนำไปสู่การเรียนภาษาอังกฤษให้ประสบผลสำเร็จ ซึ่งการคิดเชิงมโนทัศน์เป็นการดึงเฉพาะโครงร่างของสิ่งนั้นออกมาเหมือนการจดจำโครงเรื่อง แต่ไม่ได้จดจำเนื้อหารายละเอียดของเรื่องทั้งหมด ไม่ได้เป็นการจดจำว่าในวัตถุนั้นเรื่องนั้นมีรายละเอียดอะไรบ้าง แต่จดจำว่าเรื่องนั้นมีลักษณะสำคัญอย่างไร มีกฎเกณฑ์อย่างไรที่บ่งบอกว่าเป็นของสิ่งนั้นเว้นวรรคซึ่งแม้จะเปลี่ยนรายละเอียดเนื้อหาภายในแล้ว เรายัง เข้าใจว่าสิ่งนั้นคืออะไร แตกต่างจากสิ่งอื่น ๆ อย่งไร (เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์, 2549, หน้า 67) นอกจากนั้นสตรินท์ มุลคำ (2547, หน้า 9) กล่าวว่า ข้อมูล ความรู้ ข้อเท็จจริงทั้งหลายที่อยู่รอบตัวเรา เมื่อถูกนำมาจัดกลุ่มสิ่งที่มีลักษณะเดียวกันไว้ด้วยกันจะเกิดเป็นความคิดรวบยอด ความคิดรวบยอดของบุคคลที่กว้างขวางละเอียดถี่ถ้วน มีองค์ความรู้เกิดมากขึ้น ความรู้มีความเที่ยงตรงมากขึ้น มีการสรุปและอธิบายที่ชัดเจนสามารถนำไปใช้ ในบริบทที่กว้างขวางขึ้น องค์ความรู้นั้นก็จะเป็นพัฒนาเป็น ข้อสรุป หลักการ ซึ่งข้อสรุปหลักการต่าง ๆ ที่มีการยอมรับและสามารถนำไปใช้ในบริบทที่กว้างขวางยิ่งขึ้น ในที่สุดก็จะพัฒนาเป็นทฤษฎีของความรู้ในเรื่องนั้นสามารถนำไปปรับใช้อ้างอิงพิสูจน์และตรวจสอบได้

การเรียนรู้ภาษาอังกฤษซึ่งเริ่มจากระดับอนุบาล ประถมศึกษา และมัธยมศึกษา เกิดการเรียนรู้ด้วยวิธีการแบบดั้งเดิมมาเสียเป็นส่วนใหญ่ทำให้มีความเชื่อว่าการเรียนภาษาอังกฤษโดยเฉพาะ

ไวยากรณ์ต้องจำเท่านั้นจึงจะเรียนได้ดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องที่เป็นพื้นฐานคือ tense นักเรียนส่วนใหญ่ยังไม่มีความรู้ความเข้าใจอย่างลึกซึ้งเพื่อจะนำไปสู่การต่อยอดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในระดับสูงและพัฒนาทักษะที่ถูกต้องต่อการพัฒนาการสื่อสารทั้ง 4 ทักษะย่อยคือ การฟัง การพูด การอ่านและการเขียน ให้มีความคล่องแคล่วและถูกต้องโดยอาศัยไวยากรณ์จำเป็นพื้นฐานในการพัฒนาด้วยเหตุและปัจจัยดังกล่าวผู้วิจัยจึงทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาการเรียนรู้ 12 tenses โดยการสร้างความคิดรวบยอดสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา โรงเรียนชุมชนบ้านป่ามะม่วง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนากระบวนการสร้างความคิดรวบยอดประกอบการเรียนรู้ 12 tense สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังเรียน 12 tenses จากกระบวนการสร้างความคิดรวบยอดของนักเรียนระดับประถมศึกษา
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อกระบวนการสร้างความคิดรวบยอดประกอบการเรียนรู้ 12 tenses สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากร

นักเรียนระดับประถมศึกษาในจังหวัดตาก สังกัดสำนักงานการศึกษาจังหวัดตาก

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างได้มาจากการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multistage Stage sampling) โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. ใช้อำเภอเป็นหน่วยสุ่ม โดยการสุ่มอย่างง่าย (Sample Random Sampling) ด้วยวิธีการ จับสลาก ได้อำเภอเมือง จังหวัดตาก
2. ใช้กลุ่มโรงเรียนเป็นหน่วยสุ่ม ใช้วิธีสุ่มอย่างง่าย (Sample Random Sampling) ด้วยวิธีการจับสลาก ได้กลุ่มโรงเรียนชุมชนบ้านป่ามะม่วง
3. ใช้โรงเรียนเป็นหน่วยสุ่มโดยการสุ่มอย่างง่าย (Sample Random Sampling) ด้วยวิธีการ จับสลาก ได้โรงเรียนชุมชนบ้านป่ามะม่วง
4. กลุ่มตัวอย่างคือ โรงเรียนชุมชนบ้านป่ามะม่วง เป็นนักเรียนระดับประถมศึกษา

จำนวน 28 คน

เนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้กำหนดขอบเขตของเนื้อหาเฉพาะ 12 tenses ประกอบด้วย ชื่อ โครงสร้าง ประโยค ประโยคบอกเล่า ประโยคคำถามและประโยคปฏิเสธเท่านั้น

ตัวแปร

ตัวแปรต้น

กระบวนการสร้างความคิดรวบยอดประกอบการเรียนรู้ 12 tenses

ตัวแปรตาม

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 12 tenses

ความพึงพอใจต่อการกระบวนการสร้างความคิดรวบยอดประกอบการเรียนรู้ 12 tenses

วิธีดำเนินการวิจัย

ขั้นตอนที่ 1 พัฒนาระบวนการสร้างความคิดรวบยอดประกอบการเรียนรู้ 12 tenses สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา โรงเรียนชุมชนบ้านป่ามะม่วง

การพัฒนาระบวนการสร้างความคิดรวบยอดประกอบการเรียนรู้ 12 tenses สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา โรงเรียนชุมชนบ้านป่ามะม่วง

1. การยกร่างกระบวนการสร้างความคิดรวบยอด

การพัฒนาระบวนการสร้างความคิดรวบยอดประกอบการเรียนรู้ 12 tenses สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา โรงเรียนชุมชนบ้านป่ามะม่วง ผู้วิจัยนำข้อมูลจากประสบการณ์สอนและหลักการสอนไวยากรณ์เรื่องกาล มาศึกษาประกอบการพัฒนาระบวนการสอนให้สอดคล้องกับหลักการสร้างความคิดรวบยอด โดยกำหนดเป็นขั้นตอนการสอนตามหลักการสอนไวยากรณ์และการสร้างความคิดรวบยอด ดังนี้

1.1 การสร้างความคิดรวบยอด

1.2 การอธิบายประกอบความคิดรวบยอด

1.3 การยกตัวอย่างตามการสร้างความคิดรวบยอด

2. การหาคุณภาพของกระบวนการสอนด้วยการสร้างความคิดรวบยอด

การหาคุณภาพของการพัฒนาระบวนการสร้างความคิดรวบยอดประกอบการเรียนรู้ 12 tenses สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา โรงเรียนชุมชนบ้านป่ามะม่วง มีจุดประสงค์เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาตรวจสอบคุณภาพ ความถูกต้อง ความชัดเจน ความสอดคล้องของเนื้อหาและกระบวนการสร้างความคิดรวบยอดก่อนนำไปทดลองใช้ จากนั้นให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ/วุฒิการศึกษาขั้นต่ำปริญญาโททางด้านภาษาอังกฤษ จำนวน 5 ท่าน พิจารณาประกอบด้วย

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์อนุสิทธิ์ พันธุ์กล้า อาจารย์ประจำโปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชลลิตา แต่งนารา อาจารย์ประจำโปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

3. อาจารย์ธำรง สุวรรณเจริญ อาจารย์ประจำโปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

4. นางวราณี วงษ์ศิลป์ ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนขานุกิตติยา สพม. 41

5. นางสาวกนกวรรณ อินทรสุต ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านคลองแขง สพป.กำแพงเพชร เขต 2

เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินกระบวนการสร้างความคิดรวบยอดประกอบการเรียนรู้ 12 tenses สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา โรงเรียนชุมชนบ้านป่ามะม่วง เป็นแบบประเมินที่ผู้วิจัยได้

สร้างขึ้นจากการศึกษารายละเอียดของกระบวนการสร้างความคิดรวบยอด กำหนดประเด็นการประเมิน โดยเขียนเป็นข้อคำถาม มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) โดยกำหนดเกณฑ์ในการให้คะแนนแบบจัดอันดับคุณภาพแบ่งเป็น 5 ระดับ (บุญชม ศรีสะอาด 2543 : 69 – 70) ดังนี้

5	หมายถึง	มีความเหมาะสมมากที่สุด
4	หมายถึง	มีความเหมาะสมมาก
3	หมายถึง	มีความเหมาะสมปานกลาง
2	หมายถึง	มีความเหมาะสมน้อย
1	หมายถึง	มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

จากนั้นนำความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญจากการประเมินในแต่ละข้อมาหาค่าเฉลี่ย () และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และแปลความหมายตามเกณฑ์ ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด 2543 : 100)

ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00	หมายถึง	เหมาะสมมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50	หมายถึง	เหมาะสมมาก
ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50	หมายถึง	เหมาะสมปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50	หมายถึง	เหมาะสมน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50	หมายถึง	เหมาะสมน้อยที่สุด

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล โดยการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ขั้นตอนที่ 2 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังเรียน 12 tenses จากกระบวนการสร้างความคิดรวบยอดของนักเรียนระดับประถมศึกษา โรงเรียนชุมชนบ้านป่ามะม่วง

กระบวนการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังเรียน 12 tenses นั้น ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบก่อนเรียน(ชั่วโมงที่ 1) หลังจากนั้นได้ทดลองใช้กระบวนการสร้างความคิดรวบยอดประกอบการเรียนรู้ 12 tenses สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา โรงเรียนชุมชนบ้านป่ามะม่วง จำนวน 6 สัปดาห์ ๆ ละ 4 ชั่วโมง ในรายวิชาภาษาอังกฤษ แล้วทดสอบหลังเรียนหลังจากเสร็จสิ้นสัปดาห์ที่ 6 (ชั่วโมงที่ 24)

1. การพัฒนาและการหาคุณภาพเครื่องมือการวิจัย

การสร้างแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังเรียน 12 tenses เป็นแบบทดสอบแบบเติมข้อความให้สมบูรณ์ (completion test) มีขั้นตอนดังนี้

1.) ศึกษาจุดมุ่งหมายของกระบวนการจัดการเรียนการสอนด้วยการสร้างความคิดรวบยอดและเนื้อหาสาระ 12 tenses เพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการดำเนินการสร้างแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังเรียน 12 tenses ให้สอดคล้องกับกระบวนการสร้างความคิดรวบยอด

2.) กำหนดรายการในแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังเรียน 12 tenses โดยพัฒนาจากการศึกษาแนวคิด หลักการ และตัวอย่างการสร้างเครื่องมือสำหรับการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับ 12 tenses และการสร้างความคิดรวบยอด จากหนังสือ ตำรา และงานวิจัย โดยแบบทดสอบมีจำนวน 4 ตอน คะแนนเต็มทั้งสิ้น 100 คะแนน เวลา 1 ชั่วโมง รายละเอียดประกอบด้วย

ตอนที่ 1 การสร้างความคิดรวบยอด (concept) โดยอาศัยการเรียกชื่อ 12 Tenses ให้ถูกต้องตามรูปแบบที่กำหนดให้ คะแนนเต็ม 12 คะแนน

ตอนที่ 2 การสร้างความคิดรวบยอด (concept) เพื่อนำไปสู่การสร้างโครงสร้างประโยคตามไวยากรณ์ทั้ง 12 Tenses คะแนนเต็ม 12 คะแนน

ตอนที่ 3 การสร้างความคิดรวบยอด (concept) เพื่อนำไปสู่การแต่งประโยคบอกเล่า ตามโครงสร้าง 12 Tenses คะแนนเต็ม 36 คะแนน

ตอนที่ 4 เขียนชื่อ Tenses /Concept/ เขียนประโยคบอกเล่า ตามโครงสร้าง 12 Tenses คะแนนเต็ม 40 คะแนน

3.) นำร่างแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังเรียน 12 tenses ที่สร้างขึ้นไปปรึกษาผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเพื่อให้ข้อเสนอแนะ

4.) นำแบบการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 12 tenses ด้วยกระบวนการสร้างความคิดรวบยอดไปปรับปรุงแก้ไข จากนั้นได้นำแบบทดสอบไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ/ ภูมิการศึกษาขั้นต่ำปริญญาโททางด้านภาษาอังกฤษ จำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบลักษณะรายละเอียดรายการข้อคำถามเกี่ยวกับ 12 tenses ตรวจสอบความถูกต้องด้านภาษา และหาความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง

โดยกำหนดเกณฑ์การตรวจสอบ ดังนี้ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์ 2543 : 117)

+1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 12 tenses ด้วยกระบวนการสร้างความคิดรวบยอด

0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 12 tenses ด้วยกระบวนการสร้างความคิดรวบยอด

-1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นไม่สอดคล้องกับการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 12 tenses ด้วยกระบวนการสร้างความคิดรวบยอด

ผู้เชี่ยวชาญสำหรับตรวจการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 12 tenses ด้วยกระบวนการสร้างความคิดรวบยอด ประกอบด้วย

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์อนุสิษฐ์ พันธกล้า อาจารย์ประจำโปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชลลลิตา แดงนารา อาจารย์ประจำโปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

3. อาจารย์ธารณา สุวรรณเจริญ อาจารย์ประจำโปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

4. ดร.วิโรชา ปัญจมานนท์ ครูชำนาญการ สพป.น่าน เขต 1

5. นางสาวกฤษณา สติเกิด ครูชำนาญการพิเศษ สพป.กพ.เขต 2

5.) นำแบบประเมินที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่า IOC โดยตรวจสอบดัชนีความสอดคล้องรายประเด็นผลอยู่ระหว่าง 0.6 – 1.0

6.) นำแบบประเมินที่ได้รับการเสนอแนะปรับปรุงแก้ไข

7.) จัดพิมพ์แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 12 tenses ด้วยกระบวนการสร้างความคิดรวบยอดฉบับสมบูรณ์เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

2. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้ค่าเฉลี่ย และ t-test (dependent)

ขั้นตอนที่ 3 ศึกษาความพึงพอใจต่อกระบวนการสร้างความคิดรวบยอดประกอบการเรียนรู้ 12 tenses สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา โรงเรียนชุมชนบ้านป่ามะม่วง

1. การพัฒนาและการหาคุณภาพเครื่องมือการวิจัย

แบบสังเกตความพึงพอใจต่อกระบวนการสร้างความคิดรวบยอดประกอบการเรียนรู้ 12 tenses สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา โรงเรียนชุมชนบ้านป่ามะม่วง เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (rating scale) ได้แก่

5	หมายถึง	เหมาะสมมากที่สุด
4	หมายถึง	เหมาะสมมาก
3	หมายถึง	เหมาะสมปานกลาง
2	หมายถึง	เหมาะสมน้อย
1	หมายถึง	เหมาะสมน้อยที่สุด

การสร้างแบบประเมินความพึงพอใจต่อกระบวนการสร้างความคิดรวบยอดประกอบการเรียนรู้ 12 tenses สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา โรงเรียนชุมชนบ้านป่ามะม่วง มีขั้นตอนดังนี้

1) ศึกษาเอกสาร ตำราต่าง ๆ เกี่ยวกับแนวคิด หลักการ ตลอดจนเทคนิคการประเมินความพึงพอใจ

2) กำหนดรายการในแบบประเมินโดยพัฒนาจากการศึกษาแนวคิด และตัวอย่างการสร้างเครื่องมือสำหรับการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับไวยากรณ์ภาษาอังกฤษและความคิดรวบยอดจากหนังสือ ตำรา และงานวิจัยต่าง ๆ

3) นำร่างแบบประเมินที่สร้างขึ้นไปปรึกษาผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเพื่อให้ข้อเสนอแนะ

4) นำแบบประเมินไปปรับปรุงแก้ไข จากนั้นได้นำแบบประเมินไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ/วุฒิการศึกษาชั้นต่ำปริญญาโททางด้านภาษาอังกฤษ จำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบลักษณะรายละเอียดรายการข้อคำถามเกี่ยวกับความพึงพอใจต่อกระบวนการสร้างความคิดรวบยอดประกอบการเรียนรู้ 12 tenses สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา โรงเรียนชุมชนบ้านป่ามะม่วง เพื่อตรวจสอบความถูกต้องด้านภาษา หาความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง และสอดคล้องกับหลักการสอนไวยากรณ์ทางภาษาอังกฤษ รวมถึงความคิดรวบยอดโดยกำหนดเกณฑ์การตรวจสอบ ดังนี้ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์ 2543 : 117)

+1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับความพึงพอใจต่อการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษและความคิดรวบยอด

0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับความพึงพอใจต่อการสอน
ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษและความคิดรวบยอด

-1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นไม่สอดคล้องกับความพึงพอใจต่อการสอน
ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษและความคิดรวบยอด

ผู้เชี่ยวชาญสำหรับตรวจแบบประเมินความพึงพอใจต่อกระบวนการสร้างความคิด
รวบยอดประกอบการเรียนรู้ 12 tenses สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา โรงเรียนชุมชนบ้านป่า
มะม่วง ประกอบด้วย

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์อนุสิทธิ์ พันธุ์กล้า อาจารย์ประจำโปรแกรมวิชา
ภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชลลิตา แดงนารา อาจารย์ประจำโปรแกรม
ภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

3. ดร.วิเรชา ปัญจมานนท์ ครูชำนาญการ สพป.น่าน เขต 1

4. นางสาวกฤษณา สติเกิด ครูชำนาญการพิเศษ สพป.กพ.เขต 2

5. นางสาวหนึ่งนา อินทรสุด ครูชำนาญการพิเศษ สพป.กพ.เขต 2

5) นำแบบประเมินที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่า IOC โดยตรวจสอบดัชนี
ความสอดคล้องรายประเด็นผลอยู่ระหว่าง 0.6 – 1.0

6) นำแบบประเมินที่ได้รับการเสนอแนะปรับปรุงแก้ไข

7) จัดพิมพ์แบบประเมินความพึงพอใจต่อกระบวนการสร้างความคิดรวบยอด
ประกอบการเรียนรู้ 12 tenses สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา โรงเรียนชุมชนบ้านป่ามะม่วงฉบับ
สมบูรณ์เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

2. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล โดยการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
โดยการวิเคราะห์ข้อมูลแล้วเปรียบเทียบกับเกณฑ์ ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด 2543 : 100)

ค่าเฉลี่ย 4.50 – 5.00	หมายถึง ระดับความเหมาะสมมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.50 – 4.49	หมายถึง ระดับความเหมาะสมมาก
ค่าเฉลี่ย 2.50 – 3.49	หมายถึง ระดับความเหมาะสมปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.50 – 2.49	หมายถึง ระดับความเหมาะสมน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.49	หมายถึง ระดับความเหมาะสมน้อยที่สุด

สรุปผลการวิจัย

1. การพัฒนากระบวนการสร้างความคิดรวบยอดประกอบการเรียนรู้ 12 tenses ผลการ
ประเมินความเหมาะสมของสื่อและเนื้อหาประกอบการจัดการเรียนรู้ 12 Tenses ด้วยการสร้าง
ความคิดรวบยอด สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา โรงเรียนชุมชนบ้านป่ามะม่วง ระดับความ
เหมาะสมในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.74$) เมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็นส่วนใหญ่มีเนื้อหาที่
เหมาะสมระดับมากที่สุดเช่นกัน

2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังเรียน 12 tenses นักเรียนระดับประถมศึกษา โรงเรียนชุมชนบ้านปามะม่วงได้รับการจัดการเรียนรู้ 12 Tenses ด้วยการสร้างความคิดรวบยอด ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนเฉลี่ย มีคะแนนเป็น 35.03 คะแนน และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียน เฉลี่ยมีผลคะแนนเป็น 68.67 คะแนน เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ความพึงพอใจต่อกระบวนการสร้างความคิดรวบยอดประกอบการเรียนรู้ 12 tenses ของ นักเรียนระดับประถมศึกษา โรงเรียนชุมชนบ้านปามะม่วง ภาพรวมอยู่ใน ระดับมาก ($\bar{X} = 4.33$) ซึ่ง พิจารณาเป็นรายด้านทั้ง 4 ด้านประกอบด้วย ด้านเนื้อหาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ด้านผู้สอน ด้านการ นำความรู้ไปประยุกต์ใช้ ด้านระยะเวลาและการอำนวยความสะดวก อยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน

อภิปรายผลการวิจัย

1. การพัฒนากระบวนการสร้างความคิดรวบยอดประกอบการเรียนรู้ 12 tenses ผลการ ประเมินความเหมาะสมของสื่อและเนื้อหาประกอบการจัดการเรียนรู้ 12 Tenses ด้วยการสร้าง ความคิดรวบยอด สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา โรงเรียนชุมชนบ้านปามะม่วง ระดับความ เหมาะสมในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.74$) อาจเป็นเพราะว่าเนื้อหาด้านไวยากรณ์โดยเฉพาะ อย่างยิ่งเรื่อง กาล เป็นพื้นฐานสำหรับการเรียนรู้สำหรับคนไทยมาเป็นระยะเวลานานตั้งแต่ระดับ ประถมศึกษาจนถึงการใช้ในชีวิตประจำวันทำให้การบ่มเพาะเนื้อหาเรื่องนี้ค่อนข้างชัดเจนแล้วยังส่งผล ต่อการพัฒนาการคิดในขณะที่ยังเรียนรู้นอกจากนั้นกระบวนการพัฒนาสื่อประกอบการเรียนรู้ยังไม่ ลักษณะที่ไม่ยากไม่ซับซ้อนเรียนรู้ง่าย มีลำดับขั้นตอนสำหรับการเรียนรู้อย่างเป็นรูปธรรม อีกทั้งมีการ แสดงตัวอย่างขององค์ประกอบการเรียนรู้เรื่อง กาล อย่างมีรูปแบบไม่ซับซ้อน อ่านแล้วเข้าใจง่ายซึ่ง สอดคล้องกับที่ อีฟทิการ์ อาร์เมต (Iftikhar Ahmed, 2012) ได้ทำการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนการสอนระหว่างรูปแบบการเรียนการสอนมโนทัศน์กับวิธีการสอนแบบดั้งเดิม (traditional method) ในการอบรมการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ผลการวิจัยพบว่านักเรียนทุกคนทั้งกลุ่มที่มีผลการ เรียนต่ำและสูงที่เรียนกับรูปแบบการเรียนการสอนมโนทัศน์มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีกว่ากลุ่มที่เรียน ผ่านวิธีการสอนแบบดั้งเดิมอย่างมีนัยสำคัญ แสดงว่ากระบวนการเรียนรู้ผ่านกระบวนการสร้างมโนทัศน์ และความคิดรวบยอดสามารถพัฒนาผู้เรียนได้อย่างดีไม่ว่าผู้เรียนจะมีความสามารถระดับใดก็ตาม นอกจากนั้นโชบฮา จาดฮัฟ (Shobha Jadhav, 2013) ได้ทำการศึกษาวิจัยในหัวข้อผลสัมฤทธิ์ของการ สอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษด้วยรูปแบบการสอนมโนทัศน์ ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่า มีความเป็นไปได้ที่จะ เตรียมแผนการจัดการเรียนรู้ การจัดการเรียนการสอนด้วยรูปแบบการสอนมโนทัศน์สำหรับการสอน ไวยากรณ์ซึ่งหลังจากที่นักเรียนได้รับการสอนผ่านรูปแบบการสอนมโนทัศน์ ผลคะแนนของนักเรียนนั้น เพิ่มขึ้นเป็นอย่างมากช่วยรักษาความคิดรวบยอดของหัวข้อนั้น ๆ ได้ดีกว่า และนักเรียนได้เรียนรู้ที่จะ เตรียมนิยามของความคิดรวบยอดได้ เมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็น พบว่า ส่วนใหญ่มีเนื้อหาที่เหมาะสม ระดับมากที่สุดได้แก่ การกำหนดองค์ประกอบของเนื้อหาครบถ้วน ครอบคลุม ขั้นตอนการดำเนิน กิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสม การกำหนดการดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้แต่ละขั้นตอนมีความ ชัดเจน สื่อมีความเหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนรู้และสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ของการจัดการเรียน

การสอน ใช้วิธีการวัดผลที่เหมาะสมกับพฤติกรรมที่ต้องการวัด เครื่องมือในการวัดผลมีความเป็นปรนัย สามารถนำไปใช้ได้สะดวก และการสร้างความคิดรวบยอดสามารถส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในเนื้อหาอื่นได้ ส่วนการเรียบเรียงและการใช้ภาษาของสื่อและเอกสารประกอบการสอนมีความเหมาะสม เข้าใจง่าย มีความเหมาะสมระดับมาก ซึ่งมีค่าน้อยที่สุด อาจเนื่องมาจากการสื่อสารโดยการเขียนด้วยภาษาไทยและภาษาอังกฤษที่เกิดจากการแปลอาจทำให้ความเข้าใจที่ไม่ตรงกัน จึงอาจทำให้สับสนในการตีความทางภาษา ในทางกลับกันหากมีการใช้ภาษาอังกฤษทั้งหมดการสื่อความหมายในเชิงการสร้างความคิดรวบยอดอาจไม่เกิดกับนักศึกษา ซึ่งจะทำให้ผลการเรียนรู้คลาดเคลื่อนและก่อให้เกิดการเรียนรู้ที่ไม่ตรงกับเนื้อหาการเรียนรู้ตามหลักไวยากรณ์ภาษาอังกฤษได้

2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังเรียน 12 tenses ของนักเรียนระดับประถมศึกษา โรงเรียนชุมชนบ้านป่ามะม่วง ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ 12 Tenses ด้วยการสร้างความคิดรวบยอด ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนเฉลี่ย มีคะแนนเป็น 35.03 คะแนน และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน เฉลี่ยมีผลคะแนนเป็น 68.67 คะแนน เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนและหลังเรียนพบว่า คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อาจเป็นเพราะว่า กระบวนการเรียนรู้แบบการสร้างความคิดรวบยอดไม่ได้เกิดจากการจำเพียงอย่างเดียว แต่เกิดจากระบวนการสร้างความคิดรวบยอด ซึ่งการสร้างความคิดรวบยอดนั้นเริ่มต้นจากการจำเนื้อหาตามทฤษฎี แล้วจึงสร้างกระบวนการคิดในสมองซึ่งเป็นกลไกการเรียนรู้ประกอบการอธิบายจากผู้สอนรวมถึงการได้มองเห็นรายละเอียดจากหลายทิศทางของการเรียนรู้ ซึ่งจะใกล้เคียงกับวิธีการทางพหุปัญญา เมื่อเกิดการเรียนรู้จากขั้นตอนต่าง ๆ รวมถึงเห็นภาพจากตัวอย่างที่แสดงแล้ว ได้มีการลงมือปฏิบัติตามกระบวนการทางทฤษฎีและคิดเพื่อทำแบบฝึกที่เกิดตามกระบวนการสร้างความคิดรวบยอด จึงทำให้ผลคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สอดคล้องกับงานวิจัยของน้ำบุศร์ อักษรนิรันดร์ (2558) ได้ศึกษาวิจัยผลของการเรียนภาษาอังกฤษเรื่อง กาล โดยใช้บทเรียนบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตที่มีต่อความสามารถในการใช้การในภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษา โรงเรียนชุมชนบ้านป่ามะม่วง จากผลการวิจัยพบว่า ผลต่างระหว่างคะแนนจากการทำแบบทดสอบการเรียนรู้ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักศึกษาทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และความสามารถก่อนและหลังเรียนภายในของสองกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยเฉลี่ยแล้วความคิดเห็นของนักเรียนระดับประถมศึกษา โรงเรียนชุมชนบ้านป่ามะม่วงตอบทเรียนไม่แตกต่างกันอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

3. ความพึงพอใจต่อกระบวนการสร้างความคิดรวบยอดประกอบการเรียนรู้ 12 tenses ของนักเรียนระดับประถมศึกษา โรงเรียนชุมชนบ้านป่ามะม่วง ภาพรวมอยู่ใน ระดับมาก ($\bar{X} = 4.33$) อาจเป็นเพราะว่าการเรียนรู้แบบนี้ได้ผ่านสื่อประสาทหลายทางทั้งการฟัง การดู การปฏิบัติ ซึ่งทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างเป็นรูปธรรมมีการสื่อสารสองทางโดยนักเรียนระดับประถมศึกษา โรงเรียนชุมชนบ้านป่ามะม่วงมิได้เรียนรู้ด้วยตัวเองอย่างเดียว มีทั้งการเรียนรู้จากครูประกอบการอธิบายจากสื่อที่นำเสนอแล้วให้ผู้เรียนคิดตามและแสดงตัวอย่าง แล้วนำเสนอแบบฝึกซึ่งผู้เรียนต้องเรียนรู้และสามารถตรวจสอบได้ว่าตนเองเข้าใจเนื้อหาหรือไม่ จึงส่งผลต่อความพึงพอใจดังกล่าว เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านทั้ง 4 ด้านระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมากทุกด้าน ประกอบด้วย ด้านเนื้อหาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษอาจเป็นเพราะว่าผู้เรียนมีความตระหนักต่อเนื้อหาเรื่อง 12 tenses เพราะเป็นเนื้อหาที่จำเป็นสำหรับการเรียนรู้

ภาษาอังกฤษในระดับอื่น อีกทั้งสามารถที่จะประยุกต์จากสิ่งที่เรียนไปประกอบกับเนื้อหาอื่นทั้งเพื่อการสอบและการสื่อสารภาษาอังกฤษ นอกจากนั้นอาจเป็นไปได้ว่าผู้เรียนอาจสามารถศึกษาเนื้อหาอื่นได้ด้วยตนเองเพราะมีพื้นฐานความรู้เรื่องกาลเป็นอย่างดี ด้านผู้สอน อาจเป็นเพราะว่าการอธิบายการสร้างความคิดรวบยอดประกอบสื่อการเรียนรู้ทำให้ผู้เรียนเข้าใจได้ง่ายขึ้น จึงทำให้เกิดความสนใจต่อการเรียนรู้เนื้อหาอย่างเป็นรูปธรรม ด้านการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้อาจเกิดจากความที่เป็นนักเรียนนักเรียนระดับประถมศึกษา ที่มีความเป็นผู้ใหญ่จึงทำให้สามารถคิดได้ว่าเนื้อหาที่เรียนเป็นสิ่งสำคัญจำเป็นสำหรับการเรียนรู้ในยุคปัจจุบันและจำเป็นต้องประยุกต์กับการเรียนเนื้อหาอื่นได้ในอนาคต หรืออีกนัยหนึ่งคือผู้เรียนมีความคาดหวังต่ออาชีพในอนาคตที่จำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษจากการเรียนเนื้อหาพื้นฐานนี้ ด้านระยะเวลาและการอำนวยความสะดวกเป็นช่วงเวลาที่เหมาะสมจำนวนชั่วโมงไม่มากเกินไปรวมถึงมีสื่อประกอบที่เข้าใจง่าย มีความเป็นรูปธรรม มีการเรียงลำดับเนื้อหาและตัวอย่างตามกระบวนการสร้างความคิดรวบยอดในการเรียนภาษาอังกฤษ อีกทั้งมีการบูรณาการการสอนที่มีทั้งผู้สอนสื่อการเรียนรู้ การคิดและการลงมือปฏิบัติจึงทำให้เวลาที่ใช้ในการเรียนมีความเหมาะสมกับผู้เรียน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ควรมีการนำสื่อประกอบการจัดการเรียนรู้ด้วยการสร้างความคิดรวบยอดเผยแพร่ผ่านระบบออนไลน์ เพื่อให้สามารถเรียนรู้ด้วยตนเองได้
2. การสร้างความคิดรวบยอดประกอบการจัดการเรียนการสอน ผู้สอนต้องมีความสามารถในการอธิบายประกอบและยกตัวอย่างในการนำเสนอความรู้
3. สื่อและกิจกรรมประกอบการอธิบายมีความจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับการสร้างองค์ความรู้ด้วยกระบวนการเสริมความเข้าใจด้วยกระบวนการคิดรวบยอด ดังนั้น อาจมีการเพิ่มเติมกิจกรรมในเชิงแบบฝึกหัดหรือแบบฝึกทักษะให้มากขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2546). *การคิดเชิงนิเทศน์*. กรุงเทพฯ : บริษัท ชัคเชส มีเดีย.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). *การวิจัยเบื้องต้น*. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- สุนทร มุลค่า. (2547). *ครบเครื่องเรื่องการคิด*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). พิมพ์ลักษณ์, กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.
- อัจฉรา วงศ์โสธร. (2527). *การสร้างข้อสอบวัดความสามารถในการสื่อความหมายทางภาษา (Pragmatic Communicative) กับการทดลองทางภาษาระดับ Advanced ความสอดคล้องระหว่างข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัยหลักสูตรภาษาอังกฤษ และแนวโน้มในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ*. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Gardner, L. (2013). *Exploring Vocabulary: Language in Action*. New York: Routledge.
- Pazaver, A. & Wang, H. (2009). *Asian Students' Perceptions of Grammar Teaching in the ESL Classroom*. The International Journal of Language Society and Culture, 27, 27-35.

Swatevacharkul, R. (2006). **The Effects of Degrees of Support for Learner Independence through Web-Based Instruction and Level of General English Proficiency on English Reading Comprehension Ability of Second Year Undergraduate Learners.** Degree of Doctor of Philosophy Program in English as an International Language. Chulalongkorn University. Bangkok.

